

Sygn. akt VI Cz 1247/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Polak (spr.)

Sędziowie: SSO Jolanta Janas

SSO Janina Ignasiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 września 2016r.

sprawy z powództwa P. (...) we W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda P. (...) we W.

od zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Częstochowie

z dnia 21 lipca 2016r.

sygn. akt XII NC 1469/16

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Cz 1247/16

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 21 lipca 2016r. sygn. akt XII C 1469/16 Przewodniczący po rozpoznaniu skargi na orzeczenie referendarza zwrócił pozew P. (...) z siedzibą we W. skierowany przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 21.208,13 zł.

Argumentując orzeczenie Przewodniczący podał, że powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie uiścił w całości opłaty od pozwu w należnej wysokości wynoszącej 1.061 zł. Uiścił tylko opłatę w wysokości 1.000 zł, a w niniejszej sprawie nie ma zastosowania art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który odnosi się tylko do banków.

Jako podstawę prawną zarządzenia Przewodniczący wskazał art. 130² k.p.c.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód, domagając się jego uchylecia.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy jego roszczenie wynika z czynności bankowej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym, że w niniejszej sprawie nie ma zastosowania art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r. poz.623). Zgodnie z treścią art. 13 ust. 1a w/w ustawy w brzmieniu obowiązującym do 14 kwietnia 2016r., w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2015r. poz.128 ze zm.), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1.000 zł. Przepis art. 5 ust. 1 i 2 ustawy prawo bankowe wskazuje, że czynnościami bankowymi są czynności enumeratywnie wymienione w punktach 1-10. Z kolei czynności bankowe mogą być wykonywane tylko przez banki, co wynika z treści art. 5 ust. 4. Fundusz (...) w świetle powołanego przepisu nie jest uprawniony do wykonywania czynności bankowych, a zatem także do korzystania z przepisu art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zbycie wierzytelności przez bank powoduje przejście na nabywcę wg art. 509 § 2 k.c. wszystkich związanych z nią praw, a nie przywilejów, które ustawodawca nadał tylko bankom. Stanowisko to znajduje pośrednio potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie sądowym do art. 788 § 1 k.p.c. ukształtowanym podczas stosowania przepisów ustawy prawo bankowe w brzmieniu obowiązującym do dnia 26 listopada 2015r., przy nadawaniu klauzuli wykonalności na rzecz niebędącego bankiem nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym, także po zaopatrzeniu w sądową klauzulę wykonalności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005r. VCSK 152/05 Lex 398445, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004r. III CZP 9/04 OSNC2005 nr 6 poz.98). W świetle powyższego prawo wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i prowadzenia egzekucji w oparciu o taki tytuł zaopatrzonej w klauzulę wykonalności przysługiwało tylko bankom. Podobnie ograniczenie wysokości opłaty od pozwu przewidziane w artykule 13 ust.1a o kosztach sądowych w sprawach cywilnych było przywilejem nadanym tylko bankom i nie może rozciągać się na nabywcę wierzytelności.

Na marginesie należy dodać, że od 15 kwietnia 2016r. nastąpiła zmiana przepisu art. 13 ust.1a zastrzegając ograniczenie ustalonej tam wysokości opłaty tylko dla konsumenta, osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rodzinne. Zmiana ta nie dotyczy postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, czyli tej sprawy wniesionej w dniu 3 marca 2016r., ale wskazuje na kierunek działania ustawodawcy.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy uznał za prawidłowe zarządzenie o zwrocie pozwu i oddalił zażalenie na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. i art. 398 k.p.c.